

Der var stillet 43 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje m. v. (Administrativt bestemt frihedsberøvelse).

(Første behandling findes i tidenden sp. 1907, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1167).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Edel Saunte): Når man ser den meget omfattende betænkning, kunne man få indtryk af, at udvalget helt havde omkalfatret lovforslagene, således at systemet var blevet ændret. Det er imidlertid ikke tilfældet. Udvalget har bevaret hele den administrative opbygning, således som den er foreslået i lovforslagene. Udvalget har lagt megen vægt på, at man bevarede den enkelte borgers indflydelse på hele systemet, og det er også blevet opretholdt. Nogle enkelte af ændringsforslagene går ud på at præcisere, at vel ønsker man sagkundskaben anvendt på bedste måde i dette arbejde, men man mener også, det er værdifuldt og betydningsfuldt, at den almindelige borger deltager i arbejdet.

Af administrative ændringer vil jeg gerne nævne, at udvalget er kommet til den opfattelse, at det vil være rigtigst, at landsnævnet i det hele og store udelukkende helliger sig arbejdet med at behandle de appelsager vedrørende frihedsberøvelse, der kommer ind til landsnævnets bedømmelse, og at de øvrige opgaver, landsnævnet tidligere har haft, enten tillægges direktoratet for børneforsorg, går ud til amterne eller behandles direkte af socialministeriet. Regn-

skabsmæssige opgaver, revision og tilsyn med regnskabsføring o. lign., i det hele er lagt ud til amterne eller direkte under socialministeriet, så at man aflaster landsnævnet for disse opgaver og landsnævnets formand vil være i stånd til at yde en virkelig indsats ved behandlingen af de sager, der kommer frem, og på kontakten med de udvalg, som har med de meget vanskelige fjernelsessager at gøre.

Jeg vil også gerne fremhæve det problem, der i udvalget har været rejst vedrørende vedligeholdelse af børneinstitutionernes bygninger. Det har hidtil været sådan, at man havde et beløb svarende til 1½ pct. af brandforsikringssummen til denne vedligeholdelse; hvis den årlige bevilling ikke blev opbrugt, bortfaldt den, og der kunne så søges om ny bevilling, hvis der forelå særlige omstændigheder. Man har nu prøvet forsøgsvis efter forhandling med socialministeren og finansministeren at åbne mulighed for, at de enkelte års beløb kan overføres til følgende år, så at de, der administrerer pengene i det praktiske liv, nemlig de enkelte forstandere, vil være i stand til at samle penge op til at få foretaget en virkelig ændring og ombygning af institutionen, hvis dette skønnes nødvendigt, og — naturligvis — hvis det kan holdes inden for vedligeholdelsessystemet. Det er ikke meningen, at man skal lave nybygninger for disse penge, det er de ikke beregnet til.

Det største teoretiske problem, der har beskæftiget udvalget, har været spørgsmålet om, hvorvidt fjernelse af børn var frihedsberøvelse eller ej i overensstemmelse med grundlovens § 71, stk. 6. Der var i udvalget absolut ikke enighed om dette problem. Nogle mente, at det var frihedsberøvelse, andre mente, at det slet ikke var frihedsberøvelse, medens atter andre mente, at det kun var frihedsberøvelse, når det drejede sig om unge over 18 år.

Udvalget har prøvet på at finde frem til klarhed på dette punkt, men det er ikke lykkedes. Udvalget har haft et møde med professor, dr. jur. Poul Andersen fra Københavns universitet, lektor Erik Christensen fra Århus universitet og afdelingschef, dr. jur. T. Haarløv fra arbejdsministeriet, som har skrevet en række værker om dette problem, men heller ikke disse herrer var i stand til at tilvejebringe klarhed. Jeg tror